

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl předsedou senátu JUDr. Ladislavem Hejtmánkem ve věci žalobkyně: **M. R.**, proti žalované: **Česká advokátní komora**, se sídlem Národní 118/16, Praha 1, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 2. 7. 2019, č.j. 10.01-000370/19-005,

takto:

I. Žaloba **se zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- [1] Žalobkyně se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhá přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalované ze dne 2. 7. 2019, č.j. 10-01-000370/19-005, kterým žalobkyni nebyl určen advokát k poskytnutí právní služby dle ustanovení § 18c zákona č. 89/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o advokacii“).
- [2] Žalobkyně v podané žalobě výslovně uvedla tyto žalobní body: 1) nezákonnost postupu a napadeného rozhodnutí správního orgánu v předcházejícím správním řízení; 2) nesprávné posouzení právní otázky správním orgánem v předcházejícím správním řízení; 3) při zjišťování skutkové podstaty byl porušen zákon v ustanoveních o řízení před správním orgánem, kdy to ovlivnilo zákonnost; 4) zmatečnost řízení před správním orgánem, spočívající mj. v nedostatku podmínek tohoto řízení před správním orgánem; 5) nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí správního orgánu, spočívající mj. v nedostatku důvodů, v nesrozumitelnosti, v neurčitosti, v existenci tzv. opomenutých důkazů, a v dalších vadách řízení před správním orgánem, které měly za následek

nezákonnost napadeného rozhodnutí správního orgánu a nezákonnost jeho postupu v daném řízení.

- [3] Žalobkyně v podané žalobě dále namítala nedodržení lhůt při vyřizování její žádosti o určení advokáta, resp. že žalovaná byla v daném řízení svévolně a protiprávně nečinná, když navíc ve svém rozhodnutí žalovaná ignorovala rozhodné skutečnosti, tvrzení a důkazy žalobkyně.
- [4] Žalobkyně dále namítala, že není povinna podávat žádost o určení advokáta výhradně na stanoveném formuláři, přičemž odkázala na judikaturu Nejvyššího správního soudu. Uvedla, že takový formulář nebude vyplňovat, neboť žádný právní předpis výslovně neukládá povinnost podat žádost o určení advokáta „na vyplněném formuláři žalované“. Uvedla, že má za to, že stejné informace poskytla žalované jinou formou, a to v podání ze dne 31. 5. 2019, včetně příloh. Zdůraznila, že rozhodující je obsah, nikoliv forma, a proto měla žalovaná dle žalobkyně přihlížet k podání žalobkyně ze dne 31. 5. 2019.
- [5] Žalobkyně dále k povinnosti doložit jména dvou advokátů, kteří jí v předmětné věci odmítli poskytnout požadovanou právní službu, namítala možnost osvědčit tuto skutečnost čestným prohlášením třetí osoby (svého syna). Uvedla, že za důkaz mohou sloužit všechny prostředky, jimiž lze zjistit stav věci, a proto je přípustným důkazem čestné prohlášení svědka, který byl přítomen odmítnutí poskytnutí právní služby a právního zastoupení advokáty žalobkyni pro předmětné řízení o její kasační stížnosti. Dále uvedla, že není zřejmé, jakým způsobem měla odmítnutí poskytnutí právní služby prokázat.
- [6] Žalobkyně rovněž namítala, že žalovaná nesprávně odůvodnila své rozhodnutí tím, že žalobkyně údajně neuvedla svůj příjem za období 6 kalendářních měsíců předcházejících podání žádosti. Uvedla, že tento údaj o výši svého jediného příjmu (starobního důchodu) uvedla ve svém podání ze dne 31. 5. 2019 již odkazem na usnesení Nejvyššího správního soudu č.j. 2 Ads 324/2018-14, které připojila jako přílohu. Vzhledem k tomu, že svou žádost o určení advokáta podala dne 9. 4. 2019, tak údaj o výši měsíčního starobního důchodu, jak je uveden v daném usnesení Nejvyššího správního soudu, splňuje požadavek žalované, protože od 1. 11. 2018 do 9. 4. 2019 včetně uplynulo jen 5 měsíců a 8 dní.
- [7] Dále v podané žalobě namítala, že v dané věci se nemůže jednat o bezdůvodné uplatňování práva, protože předmět řízení a s ním spojená právní otázka – tj. oprávnění žalobkyně podat správní žalobu v případě neukončeného trvajícího nezákonného zásahu České správy sociálního zabezpečení na výplatu jejího starobního důchodu v plné výši za měsíce květen 2018 až srpen 2018, a tím rovněž do ústavně garantovaného práva žalobkyně na zabezpečení ve stáří – nebyly dosud judikatorně vyřešeny Nejvyšším správním soudem závazně pro příslušné správní orgány. Žalovaná tak dle žalobkyně porušila princip právní jistoty a předvídatelnosti postupu a rozhodování správního orgánu. Naopak rozhodnutím žalované bylo nepřípustně zasaženo do práv žalobkyně v rozporu s čl. 1, 3, 36 a 37 Listiny základních práv a svobod.
- [8] Žalobkyně dále označila postup žalované za protiústavní, v rozporu se zásadou legitimacy a v rozporu se zásadami, na kterých stojí správní řízení (zejména zásadou zákonnosti). Napadené rozhodnutí pak dle žalobkyně nemá všechny náležitosti vyžadované zákonem, přičemž je nicotné a nezákonné. Současně pak byla dle žalobkyně porušena její základní práva na rovné zacházení a zákaz diskriminace.

- [9] Z uvedených důvodů žalobkyně navrhovala, aby soud pro nezákonnost napadené rozhodnutí zrušil, eventuálně, aby uložil žalované povinnost určit žalobkyni advokáta pro její zastupování v řízení o její kasační stížnosti ze dne 21. 2. 2019 proti usnesení Krajského soudu v Praze č.j. 55Ad 1/2019-6 ze dne 23. 1. 2019 před Nejvyšším správním soudem.
- [10] Žalovaná v písemném vyjádření k podané žalobě navrhovala její zamítnutí. K námitce nedodržení lhůt uvedla, že nemohla bez dalšího přistoupit k rozhodnutí bezprostředně poté, co jí byla doručena žádost žalobkyně ze dne 9. 4. 2019; výzvou ze dne 29. 4. 2019 byla žalobkyně vyzvána k odstranění vad podání. Na tuto výzvu reagovala žalobkyně podáním ze dne 31. 5. 2019, ovšem ani přesto se jí vady podání nepodařilo odstranit. Rozhodnutí žalované pak bylo vydáno dne 2. 7. 2019.
- [11] K námitkám ohledně formy podané žádosti žalovaná uvedla, že dle ustanovení § 18c odst. 2 věta první zákona o advokacii lze žádost o určení advokáta k poskytnutí právní služby lze podat pouze na formuláři. Podrobnosti žádosti a vzory formulářů pak stanovuje vyhláška č. 120/2018 Sb., která byla zmíněna i v napadeném rozhodnutí. Nejedná se proto o formulář žalované, nýbrž o součást obecně závazného právního předpisu. Zákodárce nezvolil cestu, kdy by v zákoně stanovil (pouze) náležitosti žádosti, ale výslovně v citovaném ustanovení definuje, že žádost lze podat „pouze“ na formuláři. Již samotné nedodržení této zákonné povinnosti ze strany žadatele vede, resp. musí vést k pro žalobkyni negativnímu rozhodnutí stran jí podané žádosti.
- [12] K námitce ohledně doložení jmen dvou advokátů žalovaná uvedla, že nepostačuje jakési dodatečné prohlášení třetí osoby, které navíc obsahuje pouze výčet jmen, protože tím není prokázáno při podání žádosti splnění podmínky dle ustanovení § 18c odst. 3 zákona o advokacii. Je totiž nutné prokázat i skutečnost, že se jedná o předmětnou věc a kdy došlo k neúspěšnému pokusu zajistit si jejich služby, což má v této věci značný význam, vezme-li se v úvahu vztah řízení vedeného u Krajského soudu v Praze pod sp.zn. 43Ad 3/2018 a 55Ad 1/2019, a posléze řízení vedené před Nejvyšším správním soudem pod sp.zn. 2 Ads 324/2018 a 10 Ads 62/2019. Předmětným řízením tak může být pouze řízení vedené před Nejvyšším správním soudem pod sp.zn. 10 Ads 62/2019. Z Informace o řízení vedeném u Nejvyššího správního soudu pod sp.zn. 10Ads 62/2019 vyplývá, že kasační stížnost žalobkyni podaná napadla dne 27. 2. 2019, žalobkyně požádala o ustanovení zástupce pro řízení, v žádosti jí Nejvyšší správní soud nevyhověl – jím vydané usnesení ze dne 7. 3. 2019 nabylo právní moci dne 25. 3. 2019. Žádost žalobkyně o určení advokáta ze dne 9. 4. 2019 byla žalované doručena dne 10. 4. 2019. To dle žalované znamená, že žalobkyně musela prokázat neúspěšnost poptávky advokátů k zastoupení v řízení o jí podané kasační stížnosti mezi 25. 3. 2019 (resp. od neznámého data spojeného s doručením usnesení NSS ze dne 7. 3. 2019) a 9. 4. 2019, kdy žádost o určení advokáta žalobkyně sepsala. Tuto souvislost časovou a věcnou však žalobkyně neosvědčila.
- [13] K námitce ohledně nepřiložení dokladů o příjmech žalobkyně a dalších dokladech o jejích osobních a majetkových poměrech žalovaná uvedla, že žalobkyně se snaží dovodit oprávnění, že zákonem žádané může předložit jinak, a to dokonce odkazem na obsah usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 11. 2018, č.j. 2 Ads 324/2018-14, jímž jí byla ustanovena zástupkyně z řad advokátů. Žalovaná uvedla, že časově je jisté pouze to, že žalobkyně napadla kasační stížností usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 4. 9. 2018, č.j. 43 Ad 3/2018-15, a to ve věci žaloby žalobkyně proti rozhodnutí správního orgánu (šlo o Českou správu sociálního zabezpečení). Z logiky věci plyne, že někdy mezi podanou kasační stížností (ta napadla dne 10. 10. 2018) a dnem 1. 11. 2018 musela žalobkyně

kasačnímu soudu podat žádost o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti, a protože její žádosti bylo vyhověno, musela také kasačnímu soudu prokázat takové své osobní, majetkové a příjmové poměry, že jí soud vyhověl. Protože žalobkyně ve své žádosti o určení advokáta ze dne 9. 4. 2019 nic bližšího neuvedla, lze mít dle žalované za jisté, že své poměry osvědčila současně s podáním kasační stížnosti, tedy ke dni 10. 10. 2018. Žalovaná označila za nepřipustný postup žalobkyně, která v žalobě počítá tak, že jí známých šest měsíců dává do časového rozmezí od 1. 11. 2018 do 9. 4. 2019 (což jí vychází na 5 měsíců a 8 dní), neboť je v rozporu s ustanovením § 18c odst. 4 zákona o advokacii. Žalobkyně tak dle žalované pochybila v tomto svém žalobním bodu vícekrát: zaprvé není možné odkazovat na jinou listinu, byť soudní rozhodnutí, nýbrž předložit doklady o výši příjmu atd.; zadruhé musí jít o období 6 měsíců předcházejících podání žádosti, tedy o měsíce říjen 2018 až březen 2019, a nikoli o měsíce před 1. 11. 2018, či dokonce před 10. 10. 2018.

- [14] Dále žalovaná uvedla, že žádost žalobkyně je směřována do soudní věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp.zn. 10 Ads 62/2019. Uvedla, že v žalobou napadeném rozhodnutí odkázala na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 3. 2019, č.j. 10 Ads 62/2019-11, kterým byl zamítnut návrh žalobkyně na ustanovení zástupce pro řízení z důvodu, že dle kasačního soudu již ze samotného obsahu žaloby jednoznačně plyne, že postup žalované (ČSSZ) pojmově zcela zjevně a nepochybně nemůže být zásahem ve smyslu ustanovení § 82 a násl. s.ř.s. Žalobkyně dle žalované odmítá vysvětlení všech souvislostí jejího sporu s ČSSZ, které se jí dostala v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 11. 2018, č.j. 2 Ads 324/2018-19 (srov. zejména bod 18.). Zdůraznila, že žaloba žalobkyně je soudem považována za nedůvodné uplatňování práva soudem, a proto nemůže být pro žalobkyni překvapením, že i žalovaná její žádost o určení advokáta k poskytnutí právní služby vyhodnotila stejně, tedy jako bezdůvodné uplatňování práva.
- [15] Při ústním jednání před soudem konaném dne 11. 2. 2021 žalovaný odkázal na písemné vyjádření k podané žalobě. Žalobkyně se k ústnímu jednání bez omluvy nedostavila.
- [16] Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným správním orgánem vyplynuly následující, pro rozhodnutí ve věci samé, podstatné skutečnosti:
- [17] Žalobkyně požádala žádostí ze dne 9. 4. 2019 o určení advokáta k zastoupení v řízení o kasační stížnosti před Nejvyšším správním soudem ve věci sp.zn. 10 Ads 62/2019.
- [18] Výzvou ze dne 29. 4. 2019, č.j. 10.01-00370/19-002 byla žalobkyně žalovanou vyzvána k odstranění vad podání.
- [19] Dne 31. 5. 2019 žalobkyně svou žádost doplnila tak, že na prostém listu papíru uvedla své majetkové poměry, spočívající pouze v minimálním starobním důchodu, který je jinak obstaven exekucemi. Dále uvedla, že je nemajetná a nemá žádné další příjmy. Doložila rovněž čestné prohlášení svého syna o tom, že jí bylo odepráno právní zastoupení.
- [20] Žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 2. 7. 2019, č.j. 10.02-00370/19-005, rozhodl předseda ČAK, že žalobkyni nebude advokát k poskytnutí právní služby dle ustanovení § 18c zákona o advokacii určen.
- [21] V odůvodnění tohoto rozhodnutí žalovaná uvedla, že žalobkyně podala svou žádost na prostém listu papíru, namísto na předepsaném formuláři stanoveném ode dne 1. 7. 2018 vyhláškou Ministerstva spravedlnosti č. 120/2018 Sb. Dále dle žalované žalobkyně nedoložila potvrzením jména dvou konkrétních advokátů, kteří jí odmítli poskytnout

požadovanou právní službu, přičemž prohlášení syna obsažené v žádosti nelze považovat za relevantní důkaz. S odkazem na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 3. 2019, č.j. 10 Ads 62/2019-11, pak žalovaná konstatovala, že se v případě žalobkyně jedná o bezdůvodné uplatňování nebo bránění práva. Rovněž pak nedoložila doklady o výši svých příjmů a příjmů společně s ní posuzovaných osob za období 6 kalendářních měsíců předcházejících podání žádosti, jakož nedoložila ani své majetkové poměry. Žalobkyně tak dle ČAK nesplnila podmínky dle ustanovení § 18 odst. 2 ve spojení s ustanoveními § 18c odst. 2, § 18c odst. 3, § 18c odst. 4 a § 18c odst. 5 zákona o advokacii, a z toho důvodu nebylo její žádosti vyhověno.

[22] Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně.

[23] Podle ustanovení § 18c zákona o advokacii: „(1) Žadatel, jehož příjmové a majetkové poměry to odůvodňují, a který není ve věci, v níž žádá poskytnutí právní služby, zastoupen jiným advokátem nebo osobou podle § 2 odst. 2 písm. a), má právo, aby mu Komora určila advokáta k poskytnutí právní služby. V téže věci může být žadateli určen Komorou advokát pouze jednou; to neplatí, odmítne-li v této věci dříve určený advokát poskytnout právní služby z důvodů uvedených v § 19, nebo nastane-li situace uvedená v § 20 odst. 2.

(2) Žádost o určení advokáta k poskytnutí právní služby lze podat pouze na formuláři. Žádost kromě obecných náležitostí stanovených správním řádem obsahuje

a) popis věci, v níž by měla být právní služba poskytována, a

b) prohlášení žadatele, že jej ve věci, v níž je právní služba žádána, nezastupuje jiný advokát nebo osoba podle § 2 odst. 2 písm. a).

(3) Nejde-li o poskytnutí právní služby na náklady státu podle § 23 odst. 3, je žadatel povinen v žádosti podle odstavce 2 doložit, že se neúspěšně pokusil zajistit si poskytnutí právní služby prostřednictvím alespoň dvou oslovených advokátů.

(4) K žádosti musí být přiloženy doklady o výši příjmu žadatele a společně s ním posuzovaných osob za období 6 kalendářních měsíců předcházejících podání žádosti, jakož i doklady o jeho majetkových poměrech. Podrobnosti náležitostí žádosti včetně vzoru jejího formuláře a způsob prokazování příjmových a majetkových poměrů žadatele, jakož i rozsah údajů, které je žadatel povinen Komorě sdělit, stanoví Ministerstvo spravedlnosti vyhláškou.

(5) Komora určí advokáta k poskytnutí právní služby žadateli, který osvědčil splnění zákonných podmínek, bez zbytečného odkladu. Komora žádosti nevyhoví, jestliže jde o zneužití práva nebo jde-li o zjevně bezdůvodné uplatňování nebo bránění práva.

(6) V rozhodnutí o určení advokáta Komora vymezí věc, v níž je advokát povinen právní služby poskytnout, jakož i rozsah těchto služeb. Komora může v rozhodnutí o určení advokáta stanovit i další podmínky poskytnutí právních služeb. Komorou určený advokát je povinen právní služby žadateli poskytnout za Komorou určených podmínek. To neplatí, jsou-li dány důvody pro odmítnutí poskytnutí právních služeb uvedené v § 19 nebo jde-li o zneužití práva, zjevně bezdůvodné uplatňování nebo bránění práva, nebo nastane-li situace uvedená v § 20 odst. 2; v těchto případech advokát o důvodech neposkytnutí právních služeb bez odkladu písemně vyrozumí žadatele a Komoru. Určení advokáta Komorou nenabrazuje plnou moc vyžadovanou zvláštními právními předpisy k obhajobě toho, jemuž byl advokát Komorou určen, v trestním řízení nebo k jeho zastupování v jiném řízení. (...)“

- [24] Předně je třeba odmítnout ty žalobní námitky, v nichž se žalobkyně omezila na obecné tvrzení o nezákonnosti napadeného rozhodnutí, nesprávném posouzení právní otázky, zmatečnosti, nepřezkoumatelnosti, neurčitosti, protiústavnosti, diskriminaci a dalších vadách napadeného rozhodnutí (blíže viz body [2] a [8] tohoto rozsudku), neboť náležitě nerozvinula relevantní skutková tvrzení, z nichž by bylo zřejmé, v čem mají tyto vady žalobou napadeného rozhodnutí, jakož i řízení předcházející jeho vydání, spočívat. Jak vyložil rozšířený senát NSS v rozsudku ze dne 20. 12. 2005 č.j. 2 Azs 92/2005-58: „*Líčení skutkových okolností v žalobě proti rozhodnutí správního orgánu nemůže být toliko typovou charakteristikou určitých „obvyklých“ nezákonností, k nimž při vyřizování věcí určitého druhu může docházet, nýbrž zcela jasně individualizovaným, a tedy od charakteristiky jiných konkrétních skutkových dějů či okolností jednoznačně odlišitelným popisem. Žalobce je též povinen vylíčit, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž je povinen ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnosti. Právní náhled na věc se přitom nemůže spokojit toliko s obecnými odkazy na určitá ustanovení zákona bez souvislosti se skutkovými výtkami.*“
- [25] Soud v této souvislosti považuje za důležité připomenout, že soudní přezkum správních rozhodnutí se v souladu s dispoziční zásadou odehrává v mezích určité a přesně stanovených a tyto meze náleží stanovit žalobci. Soudní řád správní neumožňuje soudům provádět jakýsi „obecný přezkum“, tj. zabývat se každým jednotlivým procesním krokem správního orgánu a věnovat se všem jeho dílčím hmotněprávním úvahám. To by popíralo smysl institutu žalobního bodu. Soud přezkoumává jen to, proti čemu žalobce řádně brojí, tedy to, co konkrétně a výslovně zpochybnil jak uvedením skutečností, tak snesením právních argumentů. Tato konkretizace je pak důležitá nejen pro soud, ale i pro žalovaného jako druhou stranu sporu. Každá procesní strana by měla mít přiměřenou možnost uplatnit své argumenty za podmínek, které ji citelně neznevýhodňují v porovnání s protistranou (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 2. 2006, č.j. 1 Azs 244/2004-49). Jestliže tedy žalobkyně velmi obecně namítala výše uvedené vady napadeného rozhodnutí a zároveň nevylicila konkrétní skutkové děje, postupy či úvahy správního orgánu, které by měly nasvědčovat předmětným pochybením, nevymezila reálný a alespoň minimální prostor, v rámci něhož by soud mohl takovou námitku jakkoli přezkoumat. Soud se proto dále zabýval jen zcela konkrétními žalobními námitkami.
- [26] Žalobkyně dále namítala nedodržení lhůt při vyřizování její žádosti o určení advokáta, resp. že žalovaná byla v daném řízení svévolně a protiprávně nečinná.
- [27] Soud se s touto námitkou neztotožnil, neboť lhůta pro vydání rozhodnutí dle ustanovení § 18c odst. 5 zákona o advokacii („bez zbytečného odkladu“) je lhůtou procesní, na jejíž uplynutí zákon neváže žádné právní důsledky pro věc samu. K tomu soud odkazuje na ustálenou judikaturu, kdy např. Městský soud v Praze v rozsudku ze dne 22. 7. 2011, č.j. 9 A 128/2010-33 uvádí, že: „*nedodržení zákonem stanovené lhůty pro vydání rozhodnutí ze strany správního orgánu I. stupně nemůže být důvodem pro zrušení takového rozhodnutí. Uvedená lhůta je zcela jednoznačně lhůtou toliko pořádkovou a zákon s jejím zmeškáním spojuje pouze jediný důsledek, a tím je povinnost či možnost nadřízeného správního orgánu učinit opatření proti nečinnosti (§ 80 odst. 1, 3 správního řádu). Z ustanovení § 80 odst. 3 správního řádu také vyplývá, že po uplynutí lhůt pro vydání rozhodnutí může žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti podat účastník řízení. Této možnosti nicméně žalobce nevyužil.*“ Městský soud v Praze poté v rozsudku ze dne 23. 11. 2017, č.j. 5 A 153/2017-36,

uvádí, že: „(...) lhůty k vydání rozhodnutí dle § 71 správního řádu jsou podle ustálené judikatury lhůtami pořádkovými, s jejichž marným uplynutím zákon automaticky nespojuje žádné negativní následky; i po jejich uplynutí lze ve věci vést správní řízení a vydat rozhodnutí. Přestože je tedy zmeškání pořádkové lhůty stanovené zákonem k vydání rozhodnutí, jakož i neefektivní vedení správního řízení vadou řízení, není je možno považovat za podstatná porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, která by mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé. Bez dalšího proto nedodržení lhůty ani neefektivnost vedeného řízení nepředstavuje důvod ke zrušení napadeného rozhodnutí soudem.“

- [28] Lhůta pro vydání rozhodnutí je tedy svou povahou lhůtou pořádkovou a samotné nedodržení této lhůty nemůže být důvodem pro zrušení správního rozhodnutí. Porušení lhůty může být titulem pro náhradu škody nebo nemajetkové újmy podle zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím, nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů. V určitých případech by porušení lhůty pro vydání rozhodnutí mohlo vést k jiným řízením (podání žaloby proti nečinnosti dle ustanovení § 79 a násl. s.ř.s. nebo žaloby zásahové dle ustanovení § 82 a násl. s.ř.s.).
- [29] Měla-li tedy žalobkyně v průběhu řízení za to, že je žalovaná při vyřizování její žádosti nečinná, mohla výše nastíněných možností k odstranění této tvrzené nečinnosti. Soud však nadto dodává, že žalovaná dle jeho názoru vydala své rozhodnutí „bez zbytečného odkladu“, když žádost sice byla podána již dne 9. 4. 2019, avšak s ohledem na její vady musela být žalobkyně vyzvána dne 29. 4. 2019 k odstranění těchto vad, aby následně na tuto výzvu reagovala dne 31. 5. 2019. Napadené rozhodnutí pak bylo v návaznosti na to vydáno dne 2. 7. 2019. Tuto žalobní námitku tak soud neshledal důvodnou.
- [30] Předmětem soudního přezkumu je rozhodnutí žalované ze dne 2. 7. 2019, kterým nebylo vyhověno žádosti žalobkyně ze dne 9. 4. 2019 o určení advokáta k zastoupení v řízení o kasační stížnosti před Nejvyšším správním soudem ve věci sp.zn. 10 Ads 62/2019, a to dle ustanovení § 18 odst. 2 ve spojení s ustanoveními § 18c odst. 2, § 18c odst. 3, § 18c odst. 4 a § 18c odst. 5 zákona o advokacii.
- [31] Žalobkyně ke splnění jednotlivých podmínek pro vyhovění žádosti o určení advokáta předně namítala, že není povinna žádost podávat výhradně na stanoveném formuláři.
- [32] Soud se neztotožnil s argumentem žalobkyně, že žádný právní předpis výslovně neukládá povinnost podat žádost o určení advokáta na formuláři žalované. Samotné ustanovení § 18c odst. 2 věta první zákona o advokacii totiž argument žalobkyně vyvrací. Dle odst. 4 věta druhá téhož ustanovení pak „podrobnosti náležitostí žádosti včetně vzoru jejího formuláře a způsob prokazování příjmových a majetkových poměrů žadatele, jakož i rozsah údajů, které je žadatel povinen Komore sdělit, stanoví Ministerstvo spravedlnosti vyhláškou.“
- [33] Touto vyhláškou je vyhláška č. 120/2018 Sb., o stanovení formulářů žádosti o určení advokáta a formuláře podnětu k poskytnutí jednorázové právní rady. Dle názoru soudu tak předmětný formulář není vytvářen žalovanou, ale jedná se o součást obecně závazného právního předpisu, a proto byla žalobkyně povinna této své zákonné povinnosti dostát, tj. podat žádost o určení advokáta pro předmětné řízení na daném formuláři. Tuto námitku tak soud neshledal důvodnou.

- [34] Žalobkyně dále ke splnění podmínky dle ustanovení § 18c odst. 3 zákona o advokacii namítala, že tuto podmínku doložila čestným prohlášením svého syna, avšak žalovaná tento důkaz neuznala.
- [35] Soud k této námitce, týkající se doložení jmen dvou advokátů, uvádí, že v daném případě čestné prohlášení syna žalobkyně nemůže pro doložení splnění této podmínky obstát z toho důvodu, že obsahuje pouze výčet jmen advokátů, aniž by bylo jakkoli (tímto čestným prohlášením, nebo i jinak ze strany žalobkyně) doloženo, že žalobkyně požádala o poskytnutí právní služby uvedené advokáty právě v této věci a kdy k tomuto neúspěšnému pokusu došlo. Žalobkyně žádala o určení advokáta pro řízení vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp.zn. 10 Ads 62/2019. Z dostupných zdrojů vyplývá, že kasační stížnost v této věci napadla Nejvyššímu správnímu soudu dne 27. 2. 2019, usnesením ze dne 7. 3. 2019 pak Nejvyšší správní soud nevyhověl žádosti žalobkyně o ustanovení zástupce pro toto řízení. Toto usnesení nabylo právní moci dne 25. 3. 2019, přičemž žalobkyně podala u žalované žádost o určení advokáta dne 9. 4. 2019.
- [36] Soud se tak ztotožnil s názorem žalované, že bylo na žalobkyni, aby pro splnění podmínky dle ustanovení § 18c odst. 3 zákona o advokacii, prokázala neúspěšnost poptávky advokátů k zastoupení v řízení o kasační stížnosti mezi dnem 25. 3. 2019 (resp. od neznámého data spojeného s doručením usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 3. 2019) a dnem 9. 4. 2019, kdy sepsala žádost o určení advokáta. Žalobkyně tak dle soudu neosvědčila tuto věcnou a časovou souvislost. Čestné prohlášení je sice datové ke dni 30. 5. 2019, nicméně i kdyby soud přistoupil na to, že žalobkyně nemusela odmítnutí poskytnutí právních služeb ze strany dalších advokátů prokazovat ke dni podání žádosti o určení advokáta, ale kdykoli během řízení o její žádosti, tak ani tak z předloženého čestného prohlášení nevyplývá, ve vztahu k jaké věci a kdy došlo ze strany zmiňovaných advokátů k odmítnutí poskytnutí právní služby. Ani tuto žalobní námitku tak soud nemohl shledat důvodnou.
- [37] Ve vztahu k podmínce dle ustanovení § 18c odst. 4 zákona o advokacii žalobkyně namítala, že údaj o výši svého jediného příjmu (starobního důchodu) uvedla ve svém podání ze dne 31. 5. 2019, a to odkazem na usnesení Nejvyššího správního soudu č.j. 2 Ads 324/2018-14, které připojila jako přílohu.
- [38] Soud k této námitce, týkající se doložení příjmů žalobkyně a jejích osobních a majetkových poměrů, uvádí, že tyto žalobkyně v řízení doložila zcela nedostatečně. Dle názoru soudu nelze automaticky odkazovat na usnesení zcela odlišného orgánu, zde usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 11. 2018, č.j. 2 Ads 324/2018-14, jímž byla žalobkyni pro zcela odlišné řízení ustanovena zástupkyně z řad advokátů, neboť zákon o advokacii stanoví své vlastní podmínky ohledně dokládání a zkoumání osobních a majetkových poměrů žadatelů o určení právní služby.
- [39] Dle názoru soudu tak nelze vejít v to, že by bylo možné „započítat“ žalobkyní odkazované usnesení do zákonem o advokacii vyžadovaných 6 měsíců před podáním žádosti, jelikož usnesení ze dne 1. 11. 2018 se týká osobních a majetkových poměrů, které žalobkyně nutně musela Nejvyššímu správnímu soudu předložit někdy mezi podáním kasační stížnosti (dne 10. 10. 2018) a vydáním zmiňovaného usnesení dne 1. 11. 2018. V daném případě tak žalobkyně nesplnila předmětnou podmínku v tom, že vůbec nedoložila své příjmy za měsíce říjen 2018 až březen 2019, neboť i kdyby soud připustil možnost doložit příjmy odkazem na usnesení Nejvyššího správního soudu sp.zn. 2 Ads 324/2018-14, tak ani

pak toto usnesení zdaleka nepokrývá předmětné zkoumané období před podáním žádosti o určení advokáta, tj. 6 měsíců. Tuto námitku tak soud rovněž shledal nedůvodnou.

- [40] K podmínce dle ustanovení § 18c odst. 5 zákona o advokacii žalobkyně namítala, že se v dané věci nemůže jednat o bezdůvodné uplatňování práva, protože předmět řízení a s ním spojená právní otázka – tj. oprávnění žalobkyně podat správní žalobu v případě neukončeného trvajícího nezákonného zásahu České správy sociálního zabezpečení na výplatu jejího starobního důchodu v plné výši za měsíce květen 2018 až srpen 2018, a tím rovněž do ústavně garantovaného práva žalobkyně na zabezpečení ve stáří – nebyly dosud judikatorně vyřešeny Nejvyšším správním soudem závazně pro příslušné správní orgány.
- [41] Soud ani tuto žalobní námitku neshledal důvodnou, neboť neshledal nic závadného a nezákonného na tom, když žalovaná vychází z posouzení Nejvyššího správního soudu týkající se otázky „*zjevně neúspěšnosti návrhu*“. Nejvyšší správní soud totiž usnesením ze dne 7. 3. 2019, č.j. 10 Ads 62/2019-11 zamítnul návrhu žalobkyně na ustanovení zástupce pro řízení z toho důvodu, že „*již ze samotného obsahu žaloby jednoznačně plyne, že stěžovatelka brojí proti postupu žalované (pozn. soudu: České správy sociálního zabezpečení), který pojmově, a to zcela zjevně a nepochybně nemůže být zásahem ve smyslu § 82 s. ř. s.*“ Ke stejným závěrům pak dospěl Nejvyšší správní soud i v rozsudku ze dne 8. 11. 2018, č.j. 2 Ads 324/2018-17.
- [42] Je-li tedy samotnými soudy návrh žalobkyně označován jako „*zjevně neúspěšný návrh*“, pak tím spíše nelze žádosti žalobkyně o určení advokáta k zastupování před těmito soudy vyhovět, a to pro závěr o zjevně bezdůvodném uplatňování práva. Žalobkyni jsou nepochybně závěry Nejvyššího správního soudu známy, a tím pádem pro ni nemohlo být rozhodnutí žalované v této otázce překvapením. Postupem žalované tak nebyl dle závěru soudu porušen princip právní jistoty předvídatelnosti postupu a rozhodování správního orgánu.
- [43] K eventuální petitu obsaženému v žalobě, tj. aby nad rámec toho, že soud zruší žalobou napadené rozhodnutí, ještě uložil žalované povinnost určit žalobkyni advokáta pro její zastupování v předmětném řízení o kasační stížnosti, soud dodává, že žalobkyně podala svou žalobu jako žalobu proti rozhodnutí správního orgánu dle ustanovení § 65 a násl. s.ř.s., nikoliv jako žalobu na ochranu proti nečinnosti správního orgánu dle ustanovení § 79 a násl. s.ř.s.
- [44] Ze všech výše uvedených důvodů soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
- [45] Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobkyně nebyla ve sporu úspěšná a žalované žádné náklady v řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 11. února 2021

JUDr. Ladislav Hejtmánek v. r.
předseda senátu